

"ANTIFA" EN HET EINDE VAN DE GECONTROLEERDE OPPOSITIE | DOOR HERMANN PLOPPA

Posted on 26. Oktober 2020

De geprivatiseerde Fist of the Deep State wordt steeds radicaler hoe minder aanhangers het nog heeft.

Een commentaar van Hermann Ploppa.

Onlangs kon je in een universiteitsstad in Hessen een graffiti in blauw schrift op de muren van huizen lezen: "Danni Vertheidigen!" (Verdedig Danni!). Nu vraagt de gemiddelde burger zich af, welke Danni of Daniel hier verdedigd moet worden. Dan wordt het duidelijk op de niet oningewijden: Hambacher Forst werd afgekort tot "Hambi" voor het gemak van het terugroepen. Dan zou het net afgeslachte Dannenröder Forst in Midden-Hessen hier als "Danni" kunnen worden bedoeld. Dit werd in het stadsgebied met een angstige klauw besproeid. De verdediging van de eeuwenoude beukenbossen is een absoluut ondersteunende zorg die door de bevolking breed wordt geaccepteerd. Het feit dat de autolobby een handvol acteurs heeft ingehuurd als tegendemonstranten verandert daar niets aan.

Dezelfde nacht dat de vrienden van de Danni-beuken hun graffiti in grote wanhoop bespoten, werden lichtgladde tegendemonstranten uit bed gehaald met het bevel om de Danni-vrienden in diskrediet te brengen. Met hun tegengraffito op dezelfde plaats instrueerden ze de Dannis, dit keer in het zwart (blauw was waarschijnlijk niet zo gemakkelijk te vinden): "Geweldloosheid leidt tot houteloosheid! Om alle twijfels over het auteurschap van de Danni-vijanden weg te nemen, werd op andere plaatsen graffiti met de tekst "Black Lives Matter" gevonden. Ik ben niet bekend met de discussies in het Dannenröderverzetskamp. Maar het is zeer waarschijnlijk dat er ondertussen ook mensen zijn geïnfilteerd die oproepen tot het afzien van geweldloosheid en oproepen tot terreurdaden.

Er is niets nieuws onder de zon, zegt de Engelsman meestal. Er is niets nieuws onder de zon. Zelfs niet de provocateurs die blijven verschijnen. Wanneer een nieuwe, ongekaderde massabeweging zich oprecht verzet en van de oude sporen stapt om een fundamenteel nieuwe wereld te creëren, komen de duistere mannen. Het overweldigende succes van de Burgerrechtenmars in de VS in 1963, de wereldwijde studentenopstand in 1968, de ontwikkeling van de alternatieve cultuur: dit alles schokte de elites. Om de oude militaristische klik te beschermen ontwikkelde de Amerikaanse geheime dienst CIA een letterlijk dodelijke tegenstrategie: het Counterintelligence Programma, kortweg COINTELPRO. Het pakket

maatregelen van de CIA bevat eenvoudigweg alle elementen waaraan de burgerrechtenbeweging van vandaag de dag nog steeds blootstaat. Deze omvatten: spionage en intimidatie van activisten; infiltratie.

En het bijbehorende artikel in Wikipedia over COINTELPRO stelt het mooi in een notendop:

"Psychoterreur van buitenaf: Door middel van valse beschuldigingen in de media, valse brieven, anonieme aanklachten etc. werden pogingen gedaan om werkrelaties en persoonlijke relaties van bepaalde personen te vernietigen".

Past perfect in het heden! Ik ken alleen al vijf mensen die hun baan hebben verloren door de Corona oppositie. Nog steeds in de catalogus van maatregelen van de geheime diensten: criminalisering van de oppositie door middel van vervalste documenten. Tot slot, het gebruik van bruut geweld om andersdenkenden te intimideren. Het portaal Wikipedia beschrijft deze technieken in de verleden tijd. In feite had een onderzoekscommissie van het Congres in Washington deze maatregelen aan de kaak gesteld en ze onwettig verklaard. Maar vandaag de dag, in het kader van de algemene privatisering, worden de COINTELPRO-technieken in een verfijnde vorm uitgevoerd in publiek-private samenwerking tussen geheime diensten en stichtingen.

Infiltratie en het gebruik van provocateurs hebben altijd deel uitgemaakt van het instrument van de bestrijding van oproer. Het hoofd van de geheime dienst van Bismarck, Wilhelm Stieber, had dergelijke technieken met succes toegepast in de strijd tegen de sociaaldemocratie. In het tsaristische rijk zette de agent provocateur en orthodoxe priester Georgi Gapon namens de tsaristische geheime dienst Ochrana stakers aan tot risicovolle acties, zodat de militairen in 1905 op Sint-Petersburgse Bloedige Zondag een gruwelijke slachtpartij onder de arbeiders konden aanrichten. De beweging van de buitenparlementaire oppositie in 1968 heeft ook alle technieken van COINTELPRO meegemaakt, ditmaal geënceneerd door de Duitse geheime diensten. Op Commune 1, een uiterst experimenteel woonproject naar de maatstaven van die tijd, kwam een man opdagen en vroeg of hij zijn koffer in het appartement mocht laten staan. Niet eerder was de undercover man het huis uit dan dat er een politie-inval plaatsvond. In de geparkeerde koffer zat materiaal dat geschikt was voor een aanval.

In die jaren waren linkse groepen het favoriete object van infiltratie en bekering in de zin van de geheime diensten. Zo werd de Red Army Faction steeds meer getransformeerd in een gezichtsloos terroristisch apparaat. Uiteindelijk werd in de jaren tachtig een opvallend groot aantal beroemdheden door de RAF neergeschoten toen ze op het punt stonden de mainstream te verlaten. Bijvoorbeeld het toenmalige hoofd van de Treuhand, Detlev-Karsten Rohwedder. De Treuhand zou de DDR-activa liquideren. Rohwedder vertelde de directeurs van de DDR-combinaties dat hij niet wilde dat de maaidorsers onthoofdingsinstrumenten van westerse bedrijven zouden worden. Hij werd massaal onder druk gezet in zijn vertrouwen door radicale marktopstandelingen zoals zijn opvolger, Birgit Breuel. Voor de hardliners was Rohwedder niet radicaal genoeg. Rohwedder werd toen naar verluidt neergeschoten door de RAF. Tot op de dag van vandaag is het enige bewijs van de RAF een biechtbrief die in de buurt van het huis van Rohwedder is gevonden.

Nog hariger zijn de omstandigheden rond de moord op Alfred Herrhausen. Herrhausen, lid van de raad van bestuur van Deutsche Bank, werd beschouwd als een dissident onder de Alpha-bankiers. Hij riep op tot schuldverlichting voor derdewereldlanden. Hij wilde Deutsche Bank ook positioneren als een serieuze concurrent van de Anglo-Amerikaanse superbanken. Ook in dit geval werd de moord in de media toegeschreven aan de RAF, hoewel de absolute professionaliteit van de moordaanslag eerder suggereert dat het om geheime diensten gaat.

Niet alleen rechtse organisaties, maar ook linkse organisaties worden zo gekaapt om ze om te zetten in instrumenten van staatsrepressie. Waarbij de algemene privatisering niet stopt bij repressie en het tegengaan van opstanden. Steeds vaker nemen particuliere stichtingen deze taken van COINTELPRO over. In de laatste drie decennia is de infiltratie en transformatie van linkse organisaties kinderspel geweest.

Lange tijd hadden linkse organisaties enorme problemen met het werven van nieuw talent. En veel initiatieven hadden te lijden onder het structurele tekort dat ze meestal door één persoon op een zelfexploiterende manier in werking werden gesteld. Als deze zelfexploitant werd afgehaakt vanwege leeftijd, burn-out of ziekte, was hij blij toen jonge mensen aanbood om het bedrijf schijnbaar onbaatzuchtig voort te zetten. Dus een verandering in het personeel begon al in de jaren negentig van de vorige eeuw.

Idealisme en transparantie vielen aan de kant. Deze verandering van zeer oude naar zeer jonge activisten is precies wat er in de zogenaamde linkse partij gebeurt. Rechtopstaande anti-imperialisten zoals Wolfgang Gehrcke of Norman Paech gaven de estafette om redenen van leeftijd op.

Als de laatste authentieke linkse vleugelspelers leiden Sarah Wagenknecht, Sevim Dagdelen en Dieter Dehm een hopeloos verdedigend gevecht tegen de vloed van geïnfiltreerde transgenderplanten. De beweging is niets, het partijapparaat is alles, is nu het motto. Marktradicaal figuren als Klaus Lederer zetten de toon. Stefan Liebich was lange tijd een leidende figuur in de pro-Amerikaanse hoogwaardigheidsbekledersvereniging Atlantikbrücke. Wie vandaag nog twijfelde aan waar de wind waaide voor de linkse partij, werd op zijn laatst op de nieuwjaarsreceptie van de zogenaamde "linkse" partij naar een ophelderingstraject gebracht. De eregast daar was niemand minder dan Richard Grenell, de toenmalige ambassadeur van de VS en Jens Spahn-Intimus, die met zijn lompe toon de aandacht op Duitsland vestigde.

Het beeld is overal hetzelfde: of het nu gaat om de Groenen, waar de transatlantische "Realos" zich konden laten gelden tegenover de authentieke "Fundis", of - vooral schaamteloos - tegenover de Antifa. De Anti-Fascistische Actie werd in de jaren zeventig van de vorige eeuw door echte linksen opgericht. Maar ook de groep die "Antifa" wordt genoemd heeft op een gegeven moment te lijden gehad van problemen met nieuw bloed. Maar toen waren er opeens mensen die bereid waren om de winkel fulltime over te nemen, en het geld gutste ineens in overvloed. In Antifa, dat zich inmiddels ver naar rechts heeft gekeerd, ontbreekt het vandaag de dag aan enige politieke reflectie. Het gaat nogal onnauwkeurig "tegen de rechterkant". Wat opvalt is dat echte nazi's en antifaïsten heel voorzichtig met elkaar omgaan. Ook de AfD blijft opvallend passief in individuele terreurdaden tegen haar leden door de Antifa.

De activiteiten van de Antifa worden geflankeerd door het Federaal Agentschap voor Burgereducatie, de Antonio Amadeu Foundation en online portalen zonder opdruk zoals Psiram. In een citaatkaartel versterken deze groepen elkaars waarde: in de tussentijd wordt Psiram van harte aanbevolen als serieuze bron in de lerarenopleiding. De online encyclopedie Wikipedia verwijst in haar steile beweringen bijna uitsluitend naar auteurs die er politiek dicht bij staan en geïntegreerd zijn in de relevante netwerken. De netwerkers in

de strijd tegen de opstand worden bij de stichtingen opgeleid en vervolgens verspreid naar de media, de universiteiten of de politiek.

Het is nog steeds onherkenbaar hoe dicht de mensen die ons belasteren en aanvallen in het netwerk zitten. En toch wordt niet gezien hoe gevaarlijk deze antistoffen kunnen zijn. Natuurlijk moet worden gezegd dat er een rangorde is onder de antifascisten, die helaas zonder meer moet worden geclassificeerd als vertroebeld door functioneel analfabetisme. In een tijdperk waarin de smartphone kennis van gedifferentieerd taalgebruik overbodig maakt door het gebruik van vooraf bepaalde formuleringen en iconen, is een nog verfijndere analyse van hedendaagse historische gebeurtenissen niet meer mogelijk. Het scala aan onderwerpen is dus beperkt tot de "strijd tegen het recht" in de jongerenorganisaties van de betrokken partijen die in de Bondsdag zijn vertegenwoordigd. Op de een of andere manier. Op de een of andere manier. Ik weet het ook niet. Andere onderwerpen worden grotendeels genegeerd. Alleen die jonge politici die echt carrière willen maken, gaan hiermee aan de slag. Periode.

Als het object van het te plegen geweld eenmaal is gedevalueerd en ontmenselijkt door een perfecte inlijving en smaad, is het gemakkelijk om de ontmenselijkte slachtoffers te martelen met al het sadisme dat zich op een bepaald moment heeft opgehoopt. Een daarvan is rechts. Daarnaast een kleine, absoluut onvolledige reeks voorbeelden:

- In Stuttgart werd vuurwerk naar de journalist Ken Jebsen gegooid. Alleen omdat Jebsen het podium op tijd heeft verlaten, is hem niets overkomen.
- Ook in Stuttgart werd een rechtse vakbondsman op brute wijze met de grond gelijk gemaakt door gemaskerde mannen uit de antifa scene in de marge van een zijdelingse denkersbijeenkomst. Terwijl de man al bewusteloos op de grond lag, legde een gemaskerde dader een deken op zijn hoofd en haalde de trekker over. De vakbondsman was lange tijd op de intensive care en zijn leven was in gevaar.
- Op de laterale denkbeeldige rally in Konstanz begin oktober gooide een persoon een zogenaamd Bengaals vuur op het podium, dat godzijdank niet explodeerde, en sloeg Friedericke Pfeiffer-de Bruin

op het hoofd. In tegenstelling tot de aanslag op Ken Jebsen werd de dader door stewards opgepakt en aan de politie overgedragen. De politie zag geen bijzondere noodzaak tot actie. Ze namen alleen de persoonlijke gegevens op en lieten de mislukte moordenaar gaan.

- De houding van de politie verschilt van plaats tot plaats. In Leipzig beschermt de politie consequent de laterale denkers. Want ook politieagenten zijn door de lokale Antifa vanuit het hoofdkwartier van hun leider in Leipzig-Connewitz met fakkels beschoten en ernstig gewond geraakt. In Flensburg heeft de politie echter meerdere malen, en vooral op 25 juli van dit jaar, een gedrag laten zien dat alleen begrepen kan worden als samenwerking met de Antifa. Daar vielen twee anti-fa's een demonstrant aan zonder enige reden. Een van de twee totaal gemaskerde daders schopte de vreedzame demonstrant uit alle macht in de benen, terwijl zijn medeplichtige zijn slachtoffer gewelddadige slagen op het hoofd gaf. Toen de aanvaller weer probeerde op te staan, werd hij vervolgens aangevallen door politieagenten en weggeduwd. Vervolgens had het hoofd van het politiekorps een ontspannen gesprek met de antifa agressor. Blijkbaar waren de politieagenten zich er niet van bewust dat ze gefilmd werden vanuit twee invalshoeken <1>.
- Er is een beweging van donoren onder de jongeren. De donoren verwerpen categorisch elke economische activiteit die met geld wordt gedaan. Voor hen is geld de bron van onethische activiteiten. De Antifa haat mensen die zich op een bijzondere manier onttrekken aan de totalitaire toegang van de banken - wat verbazingwekkend is voor vermeende critici van het kapitalisme. Zo roept de Antifa op tot individuele terreur tegen donoren: de donoren zijn in hun ogen rechtse esoterie. Zo werd bijvoorbeeld een café van de Schenker-beweging in Marburg tijdens de eerste aanval 's nachts volledig verwoest door brandblussers en werd de gevel voor de tweede keer helemaal besmeurd.

Dit zou moeten volstaan als een kleine, geenszins uitputtende indruk van het gevaar van de naar rechts gedraaide antifa. Verbazingwekkend in dit verband is het fijnmazige netwerk van samenwerking tussen het stadsbestuur, de lokale pers, "linkse" partijen en de criminele Antifa. Zo vormen antifanten bij burgemeestersevenementen vaak het grootste deel van het applaudisserende publiek.

De wetenschap wil er ook deel van uitmaken. Zo kon professor Benno Hafeneger van de Philipps University in Marburg in verschillende interviews met de lokale monopoliepers melden dat de Marburgse groep "Think Again" openstaat voor rechten. Wat is er verbazend aan: Hafeneger is nooit in Weiterdenken gezien. Hij had waarschijnlijk zonder empirisch bewijs, dus zonder eigen onderzoek ter plaatse, door de glazen bol rechts-extremisten bij de Marburgse groepering gezien. Hafeneger heeft de basisinstrumenten van de serieuze wetenschapper niet aangeraakt, namelijk het interviewonderzoek met getroffen personen of de deelnemende observatie.

Er zij op gewezen dat een universiteitsprofessor tegenwoordig het grootste deel van zijn werktijd moet besteden aan het werven van fondsen van derden. Dat betekent: hij moet fondsen werven in de vrije economie en bij stichtingen, omdat de middelen die de federale staat hem toekent niet voldoende zijn. Als gevolg daarvan hebben professoren die financiering van derden ontvangen vaak de neiging om het belang van hun onderzoek voor de mensheid sterk te vergroten. Dit geldt niet alleen voor de heer Drost. Of het nu gaat om de dreiging van de nagelschimmel voor de mensheid of om de dreiging van rechtsextremisme: professor Hafeneger heeft het rechtsextremisme als hoofdonderwerp gekozen. En omdat de groep van echte rechtsextremisten beheersbaar is, moet de heer Hafeneger potentiële donateurs zoals de Volkswagenstichting of Bertelsmann ervan overtuigen dat de Laterale Denkersbeweging, die inmiddels vele miljoenen kameraden in het leger omvat, een voorraad rechts-extremisme is - met andere woorden, er is veel meer geld van derden nodig om de bruine pest onder controle te krijgen. Dit is slechts een illustratie van de desolate toestand van onze wetenschap.

De lokale pers is niet beter af. Vanaf de eerste bijeenkomsten van de Vrienden van de Duitse Grondwet in Marburg is er een krampachtige poging gedaan om de lokale "Weiterdenken"-groep af te schilderen als zijnde doordrongen van samenzweringstheoretici en rechtse vleugelspelers. Zelfs twee echte rechtsextremisten moesten hiervoor worden ingezet. Ze hadden opgeroepen tot een Corona demonstratie op de markt zonder toestemming van Weiterdenken. Het feit dat de twee prominente nazi's door Weiterdenken van het plein werden verdreven, had geen enkele zin. De lokale monopoliekrant toonde foto's van de twee nazi's als vertegenwoordigers van Weiterdenken. Steeds weer opnieuw.

Ongeacht alle verduidelijkingen. De fotografe van de Monopolzeitung maakte haar foto's uitsluitend met een telelens. Terwijl de deelnemers zich in feite hadden gehouden aan de bekende afstandsregels van 1,50 meter, verscheen in de pers de visuele indruk dat de deelnemers dicht bij elkaar stonden als in een sardineblik, dankzij een telelens die de afstand verkleint. Een van de bijzonderheden van deze fotoreporter is dat ze alle deelnemers aan de rally individueel heeft gefotografeerd met de telelens, wat niet is toegestaan. Ze werd gefotografeerd door één deelnemer. Terwijl de fotoreporter alleen demonstratief geeuwde voor de sprekers van de rally, had ze een zeer geanimeerd gesprek met de antifa disruptors.

Grappen uit de provincie. Maar deze studies in de microkosmos laten zien hoe fijn geweven het web van de contraspionage is. Natuurlijk zijn niet alle effecten hier gepland en bedoeld. Maar bepaalde zaken, zoals de dwang om financiering door derden te verkrijgen van professoren of toevallige bekenden van leden van de pers met antifants, fungeren hier als smaakversterkers.

Intussen vertoont de coalitie van de contraspionage echter duidelijk tekenen van scheurvorming. De gewelddadige professionals van de Antifa verliezen langzaam hun voet aan de grond. Toen onlangs in Leipzig een zijdelingse denkdemonstratie zou plaatsvinden, had een groot koor van de lokale pers, de partijen SPD, Groenen en linkervleugel en de gewelddadige antifanaten opgeroepen tot een krachtige tegendemonstratie. Op een totaal van vier geregistreerde tegenmonstraties zijn slechts vijftig mensen verloren gegaan. Het gebrek aan supporters werd gecompenseerd door krachtige geluidssystemen - maar dit kon het verlies aan acceptatie niet goedmaken.

Journalisten die dicht bij Antifa en de anti-Duitsers zijn geweest, houden ook een voorzichtige afstand <2>. Omdat de relevante organen van de antifa haatpredikers steeds schriller worden in hun toenemende isolement en het Nieuwe Rechts steeds ongeremder benaderen. De focus van welwillende critici is vooral het tijdschrift Bahamas. Het gemeenschappelijke snijpunt met Nieuw Rechts is vooral de haat tegen moslims en het onkritische verband met de regering-Netanyahu in Israël. Het kan niet onopgemerkt blijven dat de leidende figuren van de Antifa goedbetaalde redacteurs zijn in gevestigde rechtse kranten <3>. Hoe past dit samen met links, vraagt de verbaasde toeschouwer zich af.

Met de afname van de antifa komt ook het einde van de Gecontroleerde Oppositie. Gecontroleerde oppositie betekent: de machtigen beseffen dat er in de nabije toekomst verzet tegen hen kan ontstaan. Ze vormen dus zelf wisselende organisaties, die de verwachte frustratie van de basis op voorhand oppakken en de veronderstelde oplossing van het probleem bieden. Zo stichtten de toenmalige ondernemersorganisaties in de VS al aan het begin van de twintigste eeuw hun eigen vakbonden of organisaties voor Afrikaanse Amerikanen om de verwachte sociale strijd te kanaliseren en onschadelijk te maken. Vele decennia lang hadden we in de Bondsrepubliek alleen maar zulke gecontroleerde oppositiegroepen. Het APO was een ongecontroleerde oppositie, maar die werd snel ingedamd. De huidige beweging van zijdelingse denkers is nog niet gecontroleerd en ingedamd, hoewel de voorbereidingen hiervoor waarschijnlijk in volle gang zijn.

Het symboolbeleid verkeert op dit moment echter in een crisis. Dit was duidelijk te zien tijdens de ontruiming van het kraakpand in de Liebigstraße 24 in Berlijn, toen de krakers zich achter metalen hekken hadden gebarricadeerd. Vervolgens zette de politie een soort brandweerladder op het balkon, boog de metalen bepantsering weg en begeleidde de krakers naar buiten via de loopplank. Dat is symboolpolitiek. Wat heeft het voor zin om een gepantserde auto te maken als je je niet wilt verzetten?

Het verschil tussen symbolische politiek en echt verzet is duidelijk in de bezetting van bedreigde bossen. De echte bewoners van het Hambachwoud hebben jarenlang hun billen bevroren in boomhutten en grote persoonlijke offers gebracht om de natuur te redden. Toen kwamen de klassieke organisaties zoals Greenpeace en, net na de ontroerende video met de trieste boomkraker, geparfumeerd een kans om geld in te zamelen en maakte "Hambi" een mega-thema. Een grote public relations show. Daarna waren de boomkraakkers weer alleen. En nu "Danni", op een veel lager publiciteitsniveau.

De echte boomkraakkers hebben in de Dannenröder Forst in de kou en de wind al heel lang gekraakt. In de loop van Corona lieten ze zich zelfs maskers opzetten in de gezonde boslucht en hielden ze zich aan de voorgeschreven afstandsregels in het bos. Deze concessie van de "Dannis" verhindert echter geenszins dat het corrupte opruimingsproject volledig wordt uitgevoerd. De frustratie onder de echte boskrakers is groot, en de Hessische parlementaire fractie van de Groenen heeft dit al moeten meemaken. Een gemaskerde delegatie van de "Dannis" bestormde het kantoor en besmeurde de muren. Dit was zeker geen

antifa. Dit protest was echt. Maar de verdedigers van het Dannenröder-bos mogen zich nu niet door de antifascisten laten meeslepen in de uitoefening van zinloos geweld.

De politieke situatie is ingewikkeld en soms verwarrend. Als we de technieken, een authentieke beweging, zoals nu de laterale denkbeweging of de kraakbeweging, van buitenaf en van binnenuit onderzoeken, juist en wetenschappelijk, hebben we een kans om schoon te blijven. En dus om daadwerkelijk te winnen.

Bronnen:

<1> <https://www.youtube.com/watch?v=JANfB0iqNQU>

<2> <https://www.heise.de/tp/features/Was-hat-Dich-nur-so-ruiniert-4922655.html>

<3> <https://www.rubikon.news/artikel/der-extremismus-der-mitte>

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Foto bron: [Berit Kessler](#) / shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK